

*Της Μαρίας – Ραφαέλας Παπαγεωργίου

Πολλοί θα νομίζουν ότι γράφω αυτό το άρθρο για να αναφερθώ σε ένα επίκαιρο θέμα, τον Covid-19, που ταλανίζει τις ζωές μας τους τελευταίους μήνες, και...

έχει αλλάξει την καθημερινότητά μας. Νομίζω πως όλοι μας γνωρίζουμε την κατάσταση που επικρατεί, και έχουμε αντιληφθεί ότι βιώνουμε έναν οικονομικό πόλεμο, γι' αυτό και δεν το θεωρώ σκόπιμο να σας τρομοκρατήσω άλλο.

Μία μοναχική βόλτα και οι συζητήσεις μου με φίλους και συγγενείς στάθηκαν η αφορμή για να γράψω. Ο φόβος και η απογοήτευση των ανθρώπων αντικατοπτρίζεται στα πρόσωπά τους. Στη σημερινή εποχή, που μαστιζείται από τέτοιες κρίσεις, το δύσκολο και το ζητούμενο είναι να μείνουμε ψύχραιμοι και δυνατοί για να καταπολεμήσουμε αυτό τον ιό. Πώς επιτυγχάνεται αυτό; Μένοντας σπίτι και αναζωπυρώνοντας οικογενειακές στιγμές. Ξέρω πως για όλους μας είναι δύσκολο και μία πρωτόγνωρη εμπειρία, που έχει αλλάξει τις ζωές μας, αλλά το θέμα είναι τι θα κάνουμε από εδώ και πέρα υπερνικώντας τον ιό και τους φόβους μας, γιατί να θυμάστε πως στο τέλος νικητές θα βγούμε εμείς. Κατανοώ απόλυτα το πως νιώθετε και τις ανησυχίες σας, αλλά στη ζωή μας πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι, και οποιαδήποτε δυσκολία συναντάμε να την αντιμετωπίζουμε σαν ένα μάθημα και μία πρόκληση για να γίνουμε καλύτεροι και πιο δυνατοί.

Μπορεί τώρα να είμαστε παρατηρητές της δικής μας ζωής σε μια ταινία που ήμασταν πρωταγωνιστές, αλλά μην ξεχνάτε ότι θα ξαναπρωταγωνιστήσουμε σε αυτή την ταινία και η ζωή μας θα ξανακυλήσει ομαλά και θα επανέλθουμε στην όμορφη καθημερινότητά μας. Άλλωστε τη ζωή μας, εμείς την καθορίζουμε. Δεν σταματάμε ποτέ μας να ζούμε, να ελπίζουμε και να ονειρευόμαστε.

Οι καφετέριες και τα μπαράκια δεν χάνονται, εκεί έξω θα είναι και θα μας περιμένουν . Το μόνο που χάνεται εύκολα είναι η ανθρώπινη ζωή, γι' αυτό ας απολαύσουμε αυτές τις πολύτιμες στιγμές με τους ανθρώπους μας, την οικογένειά μας. Είναι μία ευκαιρία να θυμηθούμε τα παλιά παίζοντας επιτραπέζια, γελώντας και συζητώντας. Ας περάσουμε άπλετο χρόνο μαζί τους τώρα που μπορούμε, και να μη θεωρούμε αυτές τις τόσο απλές, καθημερινές και συνάμα υπέροχες στιγμές, δεδομένες, γιατί και τα δεδομένα πολλές φορές γίνονται ζητούμενα.

Όσο περισσότερο μένουμε σπίτι και ακολουθούμε τις οδηγίες του ΕΟΔΥ, τόσο πιο γρήγορα θα τελειώσει αυτός ο εφιάλτης και θα επανέλθουμε στην καθημερινότητά μας. Είναι το χρέος μας απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους – γιατρούς, νοσηλευτές και ενστόλους - που θέτουν σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή για να μας σώσουν. Γι' αυτό δεν φοβόμαστε, αλλά σκεφτόμαστε και προστατευόμαστε. Ο μεγαλύτερος εχθρός είναι ο πανικός και όχι ο

ιός.

*Της Μαρίας – Ραφέλας Παπαγεωργίου,
Φοιτήτριας του τμήματος Δημοσιογραφίας & Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας